

ærede Forslagsstillers Forslag til Følge, og jeg beder her bemærket, at jeg, idet jeg i dette Dieblif tager til Orde om Forslagets Nummer 1, anvender og vil have Alt, hvad jeg siger om den her opførte Mand, anvendt paa samtlige 17 Nummere. Jeg siger, jeg troer ikke, det Forslag er saa passende, at vi kunne tage det til Følge; min Grund derfor er den, at det under en Finantslov, og ovenikjøbet under den 3die Behandling af en Finantslov, vissefelig ikke ret vil kunne passe at afgjøre slige Spørgsmaal som de 17, hvorom her handles. Jeg troer, at til Exempel jeg selv har ligesaa omhyggeligt, og at navnlig Finantsudvalgets Medlemmer have ligesaa omhyggeligt som Noget af de ærede Herrer, som have anbefalet dette Forslag, overveiet den Pensionsliste og den Understøttelsesliste, hvorom her er Tale, men det har været fuldkommen velbegrundet, naar vi have erklæret os ude af Stand til at være fuldkommen dygtige, fuldkommen oplyste til endnu i dette Dieblif at afgjøre, om og hvad der kunde ansøres derimod. Skulde vi bortffjære de Beløb, den ærede Forslagsstiller har foreslaaet, da maatte vi først afgjøre det Spørgsmaal, om de Beløb, som ere tilstaaede Bedkommende, ere tilstaaede disse ifølge Afkomster, som vi enten efter deres juridiske eller factiske Beskaffenhed ikke turde eller burde røre ved; men vi maatte dertil ogsaa undersøge, om der ikke var en saadan Forskjellighed, en saadan forskjellig Fortjenstlighed tilstede hos de forskjellige Individuer, at de ikke kunde eller burde ffjæres over samme Ram. Men dertil kommer, at den ærede Forslagsstillers Rettelser henføre aabenbart ikke under denne Sag, men henføre under en saaregen Sag, navnlig under den, som forestaaer os under Ordningen af Pensions- og Understøttelsesvæsenet. Naar den foreligger, da tænker jeg, at blandt Andre jeg med Fornøielse vil følge den ærede Forslagsstiller, og at man vil kunne gjøre det med Overbeviisning og med Bevidsthed om, at man derved kun gjør Ret og ikke gjøre Uret, men jeg paastaar, at det kunne vi ikke sige os selv, dersom vi i dette Dieblif bortffjære saa betydelige Beløb og derved bewirke, at en Mand, som idag lovlig er stillet paa en Gage, imorgen ikke har stort over det Halve af Gagen,

thi det vilde være Følgen af Forslaget. Det er overhovedet Noget, som jeg skal vogte mig for i dette Dieblif at gaae dybere ind paa, da det leder til i sig selv baade vanskelige og kildne Spørgsmaal, som maaskee endnu ikke staae den ærede Forslagsstiller ret klart for Die, men jeg skal dog henlede hans Opmærksomhed paa, at det vel kunde hendes, at det end ikke med juridisk Ret stod i vor Magt at komme til det Maal, hvortil vi uidentvivelig Alle ønskede at stræbe, end ikke gennem Pensionsloven. Det er muligt, at vi maae tilstræbe dette Maal for Exempel gennem Beskatningsvæsenet, gennem en Skat paa Indtægt og Formue. At der allerede har været seet hen dertil ved hvad der allerede er passeret i denne Sal, det skal jeg dog tillade mig at gjensælbe i den ærede Forslagsstillers Grundring; da for Exempel Krigsskatteloven forelaa, da vilde det os dengang forelagte Regjeringsudkast, at en Gage af 8000 Rbd. skulde være beskattet med 681 Rbd. 24 ff, en paa 7500 Rbd. med 618 Rbd. 72 ff, en paa 6900 Rbd. med 543 Rbd. 72 ff, en paa 6000 Rbd. med 431 Rbd. 24 ff, en paa 5100 Rbd. med 318 Rbd. 72 ff, en paa 4500 Rbd. med 243 Rbd. 72 ff, Regjeringsudkastet vilde, at samtlige disse Gager, hvorom her handles, skulde ved Krigsskatten beskattes med 4131 Rbd. 24 ff, men vi forhøiede Beskatningen ifølge Forslag af min ærede Nabo (Dypermann), Rigsdagsmanden for Randers Amts 2det District (Linnemann), vi beskattede høiere, saaledes at en Gage paa 8000 nu beskattes med 800 Rbd., en paa 7500 med 703 Rbd. 24 ff, en paa 6900 Rbd. med 595 Rbd. 12 ff, en paa 6000 med 450 Rbd., en paa 5100 med 325 Rbd. 12 ff og en paa 4500 med 235 Rbd. 12 ff, hvilket udgjør 4676 Rbd. 60 ff, eller det er kommet til at udgjøre 545 Rbd. 36 ff mere end efter dette Regjeringsudkast. Her ligger altsaa en Wei, igjennem hvilken man i alt Fald kan ramme disse overdrevene og efter vort Lands Stilling og Naar ganske pift urimelig høie Pensioneringer, naar Tiden kommer til at gaae den Wei, — dersom vi ikke kunne ramme dem allerede under selve Pensionsloven — paa denne Wei skal jeg være meget villig til med Nidkærhed at følge ethvert Forslag, som gaaer ud paa at stille disse Re-